

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

DRUGI DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 11 MAJA 2022 r.

CZEŚĆ DRUGA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa cywilnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa cywilnego zawarte jest na 32 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanymi na potrzeby egzaminu aktami sprawy cywilnej - proszę przygotować, jako adwokat Stefan Kruk - nowo ustanowiony pełnomocnik powoda, apelację od wydanego w sprawie wyroku, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej przez siebie strony.
- II. Należy założyć, że:
 - 1) strona powodowa nie korzystała ze zwolnienia od kosztów sądowych;
 - 2) pisma przedprocesowe zostały prawidłowo doręczone adresatom;
 - 3) w aktach sprawy znajdują się dowody uiszczenia opłaty sądowej od pozwu oraz opłat skarbowych od złożonych już pełnomocnictw, opłaty sądowej od wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, jak również wydruk z KRS dotyczący powodowej spółki;
 - 4) wszystkie dokumenty oraz pisma procesowe stron oraz orzeczenia, zarządzenia i protokoły zostały prawidłowo podpisane przez uprawnione osoby, w szczególności przyjąć należy, że sformułowanie „podpis” bądź zamieszczenie imienia i nazwiska pod dokumentem oznacza, że opatrzone je podpisem (podpisami) własnoręcznym;
 - 5) reprezentacja powodowej spółki przy udzieleniu pełnomocnictwa jest prawidłowa;
 - 6) wskazane numery identyfikacyjne oraz dane adresowe są prawidłowe;
 - 7) wskazane w pismach procesowych załączniki zostały prawidłowo złożone i znajdują się w aktach sprawy;
 - 8) przewodniczący na podstawie art. 205⁴ § 3 k.p.c. wydał zarządzenie o niekierowaniu sprawy na posiedzenie przygotowawcze, nadając jej inny właściwy bieg poprzez skierowanie jej do rozpoznania na rozprawie.
- III. Ponadto należy przyjąć, że w aktach sprawy znajdują się:
 - 1) wszystkie wymagane zarządzenia oraz dowody doręczenia, a także dowody nadania pism stron;
 - 2) dowód zapłaty przez stronę powodową kwoty 12 000 zł na rzecz Marii Borowskiej przekazem pocztowym z dnia 11 marca 2019 r. wraz z potwierdzeniem odbioru;
 - 3) dowód zapłaty przez stronę powodową kwoty 40 000 zł na rzecz Marii Borowskiej przekazem pocztowym z dnia 12 kwietnia 2021 r. wraz z potwierdzeniem odbioru.
- IV. Sporządzając apelację lub opinię należy podpisać ją imieniem i nazwiskiem osoby, która - zgodnie z treścią zadania - powinna złożyć podpis pod tym pismem.
- V. W razie przygotowania apelacji, należy przyjąć, że sądem drugiej instancji jest Sąd Okręgowy w Łodzi Wydział III Cywilny Odwoławczy, 90-921 Łódź, Plac Dąbrowskiego 5.
- VI. W przypadku uznania, że zasadne jest przygotowanie apelacji, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnej opłaty sądowej ani wykazywania faktu jej uiszczenia.
- VII. Data pracy zawierającej rozwiązanie zadania powinna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

*Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Pabianicach
wpłynęło 22 grudnia 2021 r.
st. sekr. Anna Skromna
(podpis)*

Łódź, dnia 20 grudnia 2021 r.

**Sąd Rejonowy
w Pabianicach
Wydział I Cywilny
ul. Partyzancka 105/127
95-200 Pabianice**

Powód: Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie
Oddział w Łodzi
KRS nr 0000018452
ul. Jasna 10
92-400 Łódź
reprezentowany przez pełnomocnika – pracownicę strony powodowej
Katarzynę Mądrą

Pozwany: Jan Nowak
PESEL 74101408533
zam. 95-200 Rydzyny 12

w.p.s. 52 000 zł.

Opłata sądowa od pozwu 2 600 zł (uiszczona)

Pozew o zapłatę

Wnoszę o:

- 1) zasądzenie od pozwanego Jana Nowaka na rzecz Ubezpieczenia S.A. z siedzibą w Warszawie kwoty 52 000 (pięćdziesiąt dwa tysiące) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 października 2021 r. do dnia zapłaty;
- 2) zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej zwrotu kosztów procesu, w tym opłaty sądowej;
- 3) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów wskazanych w uzasadnieniu pozwu oraz z zeznań świadka Marii Borowskiej, zam. 95-200 Rydzyny 45, na okoliczność przebiegu zdarzenia w dniu 10 lipca 2005 r., relacji z mężem Wiktorem Borowskim, cierpień psychicznych poszkodowanej wskutek śmierci męża Wiktora Borowskiego, pogorszenia się sytuacji życiowej świadka po śmierci męża, zgłoszenia szkody, wypłaty zadośćuczynienia;
- 4) przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność pełnomocnika powoda;
- 5) zaniechanie wyznaczania posiedzenia przygotowawczego, gdyż nie przyczyni się to do przyspieszenia rozpoznania sprawy oraz ze względu na brak zainteresowania pozwanego zawarciem ugody na obecnym etapie postępowania (art. 205⁴ §3 k.p.c.).

Uzasadnienie

W dniu 10 lipca 2005 r. ok. godziny 10-tej pozwany kierował swoim samochodem marki Polonez Truck, nr rej. EL H013, mimo że nie posiadał uprawnień do prowadzenia pojazdów. Pasażerem tego samochodu był Wiktor Borowski, który siedział na miejscu pasażera obok kierującego pojazdem. Pozwany kierując samochodem nie zachował należytej ostrożności i wyjechał z drogi podporządkowanej na skrzyżowanie dróg, nie ustępując pierwszeństwa przejazdu samochodowi marki Honda Civic, nr rej. EL 56789, w wyniku czego doprowadził do zderzenia tych pojazdów. Na skutek tego zdarzenia Wiktor Borowski – pasażer pojazdu, którym kierował pozwany – doznał poważnych obrażeń ciała, które spowodowały jego zgon na miejscu wypadku.

Wina pozwanego za spowodowanie tego wypadku oraz fakt braku uprawnień do kierowania pojazdem zostały stwierdzone prawomocnym wyrokiem skazującym Sądu Rejonowego w Pabianicach, sygn. akt II K 508/05, z dnia 30 września 2006 r.

Dowód: odpis prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 30 września 2006 r., sygn. akt II K 508/05.

W dacie przedmiotowego wypadku pozwany, jako właściciel samochodu marki Polonez Truck, nr rej. EL H013, miał zawartą umowę komunikacyjnego ubezpieczenia OC w powodowym Towarzystwie Ubezpieczeń.

(bezsporne)

Poszkodowana Maria Borowska po śmierci swego męża Wiktora Borowskiego zgłosiła stronie powodowej w dniu 20 listopada 2018 r. roszczenie o naprawienie szkody przez przyznanie jej zadośćuczynienia w kwocie 100 000 zł.

Dowód: zgłoszenie szkody z dnia 20 listopada 2018 r.

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego strona powodowa przyznała i wypłaciła w dniu 11 marca 2019 r. poszkodowanej Marii Borowskiej kwotę 12 000 złotych tytułem zadośćuczynienia po śmierci męża.

Dowód: dowód zapłaty kwoty 12 000 zł przekazem pocztowym z dnia 11 marca 2019 r. wraz z potwierdzeniem odbioru.

Poszkodowana nie zgodziła się z wysokością przyznanej kwoty zadośćuczynienia i wystąpiła z pozwem przeciwko Ubezpieczenia S.A. z siedzibą w Warszawie o zasądzenie dalszej kwoty 80 000 złotych z tytułu zadośćuczynienia po śmierci męża. Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2020 r. Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził od Ubezpieczenia S.A. na rzecz Marii Borowskiej kwotę 40 000 złotych tytułem zadośćuczynienia. Apelację strony pozwanej od tego wyroku Sąd Apelacyjny oddalił wyrokiem z dnia 8 lutego 2021 r., wydanym w sprawie I ACa 287/20.

Dowód: odpis prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r. w sprawie I C 487/19.

Strona powodowa jako zobowiązana na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r. wydanego w sprawie I C 487/19 wypłaciła Marii Borowskiej kwotę 40 000 złotych w dniu 12 kwietnia 2021 r.

Dowód: dowód zapłaty kwoty 40 000 zł przekazem pocztowym z dnia 12 kwietnia 2021 r. wraz z potwierdzeniem odbioru.

Mając powyższe na uwadze strona powodowa dochodzi niniejszym pozwem od pozwanego jako sprawcy wypadku, kierującego pojazdem mechanicznym bez wymaganych uprawnień, zwrotu 52 000 zł zadośćuczynienia wypłaconego łącznie poszkodowanej Marii Borowskiej z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, a roszczenia strony powodowej są w pełni uzasadnione.

W celu polubownego załatwienia sporu strona powodowa pismami z dnia 30 czerwca 2021 r. i z dnia 11 października 2021 r. wezwała pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Niestety mimo dwukrotnego wezwania pozwanego do zapłaty należności, do dnia wytoczenia niniejszego powództwa na konto powoda nie wpłynęła wymagana należność.

W ocenie strony powodowej wezwanie pozwanego do dobrowolnej spłaty zadłużenia w pełni wyczerpuje przesłanki próby „innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu” w rozumieniu art. 187 § 1 pkt 3 k.p.c.

Powód dochodzi odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia następnego po dniu wskazanym w wezwaniu do zapłaty jako termin uiszczenia należności.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 30 czerwca 2021 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, wezwanie do zapłaty z dnia 11 października 2021 r. wraz z potwierdzeniem odbioru. Powód oświadcza, że data wymagalności roszczenia to 20 października 2021 r.

Ze względu na powyższe wnoszę jak wyżej.

Starszy Specjalista
Katarzyna Mądra
(podpis)

Załączniki:

- odpis pozwu wraz z załącznikami;
- pełnomocnictwo;
- dowód opłaty sądowej;
- odpis prawomocnego wyroku SR w Pabianicach z dnia 30 września 2006 r., sygn. akt II K 508/05;
- zgłoszenie szkody przez Marię Borowską z dnia 20 listopada 2018 r.;
- dowód zapłaty kwoty 12 000 zł przekazem pocztowym z dnia 11 marca 2019 r.;
- odpis prawomocnego wyroku SO w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r., sygn. akt I C 487/19;
- dowód zapłaty kwoty 40 000 zł przekazem pocztowym z dnia 12 kwietnia 2021 r.;
- wezwanie pozwanego do zapłaty z dnia 30 czerwca 2021 r.;
- przedsądowe wezwanie pozwanego do zapłaty z dnia 11 października 2021 r.;
- wydruk z Krajowego Rejestru Sądowego dot. strony powodowej.

PEŁNOMOCNICTWO

Zarząd Ubezpieczenia S.A. w osobach Włodzimierza Czarnego i Jadwigi Kaczmarek, działając w imieniu Spółki, upoważnia pracownicę Spółki – Starszego Specjalistę Katarzynę Mądrą do reprezentowania Spółki przed sądami wszystkich instancji w sprawie przeciwko pozwanemu Janowi Nowakowi o zapłatę 52 000 zł.

Warszawa, dnia 9 grudnia 2021 r.

Włodzimierz Czarny
(podpis)

Jadwiga Kaczmarek
(podpis)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2006 r.

Sąd Rejonowy w Pabianicach II Wydział Karny
w składzie:

Przewodniczący: SSR Alicja Figurska
Ławnicy: Tomasz Radomski, Adam Znośny
Protokolant: sekr. sąd. Ewa Śmiała
przy udziale Prokuratora Mariana Wolnego

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2006 r. w Pabianicach sprawy Jana Nowaka, syna Janusza i Wandy z domu Leśniak, urodzonego 14 października 1974 r. w Łodzi

oskarżonego o to, że: w dniu 10 lipca 2005 r. w miejscowości Rydzyny, gmina Pabianice, woj. łódzkie, umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując bez wymaganych uprawnień samochodem marki Polonez Truck nr rej. EL H013 nie zachował szczególnej ostrożności i wyjechał z drogi podporządkowanej na skrzyżowanie dróg, nie ustępując pierwszeństwa przejazdu samochodowi m-ki Honda Civic, nr. rej EL 56789 i doprowadził do zderzenia wymienionych pojazdów, w wyniku czego nieumyślnie spowodował u przewożonego pasażera Wiktora Borowskiego obrażenia czaszkowo-mózgowe skutkujące jego zgonem na miejscu zdarzenia, tj. o czyn z art. 177 § 2 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego Jana Nowaka uznaje za winnego dokonania czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 177 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 177 § 2 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego Jana Nowaka kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 42 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
4. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej Marii Borowskiej nawiązkę w kwocie 5 000 (pięć tysięcy) złotych płatną w terminie 2 (dwóch) miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2 000 (dwa tysiące) złotych z tytułu części kosztów sądowych, w pozostałym zakresie przejmując je na rzecz Skarbu Państwa.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem świadczy
sekr. sąd. Ewa Śmiała
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Wyrok uprawomocnił się w dniu 8 października 2006 r.

Maria Borowska
95-200 Rydzyny 45

Rydzyny, 20 listopada 2018 r.

Ubezpieczenia S.A.
Oddział w Łodzi
ul. Jasna 10
92-400 Łódź

Zgłoszenie szkody

W dniu 10 lipca 2005 r. na skutek obrażeń doznanych w wypadku komunikacyjnym, którego sprawcą był Jan Nowak, zmarł mój mąż Wiktor Borowski.

W dacie wypadku Jan Nowak miał zawartą w Ubezpieczenia S.A. umowę ubezpieczenia OC komunikacyjnego dot. samochodu marki Polonez Truck, nr rej. EL H013, którym kierował powodując wypadek.

Jan Nowak został uznany winnym spowodowania tego wypadku i skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 30 września 2006 r. w sprawie II K 508/05.

Wnoszę o przyznanie na moją rzecz kwoty 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią mego męża Wiktora Borowskiego.

Maria Borowska
(podpis)

Ubezpieczenia S.A.
ul. Wiosenna 6
00-950 Warszawa

Warszawa, 11 marca 2019 r.

Pani Maria Borowska
95-200 Rydzyny 45

Nr sprawy: W2011091560833-02, szkoda z dnia: 10.07.2005 r.

Poszkodowany: Wiktor Borowski, szkoda dotyczy obrażeń ciała.

W nawiązaniu do roszczenia zgłoszonego przez Panią pismem z dnia 20 listopada 2018 r. (data wpływu 23 listopada 2018 r.) Ubezpieczenia S.A. uprzejmie zawiadamia, że po szczegółowej analizie zebranych w toku postępowania likwidacyjnego dokumentacji i informacji podjęto decyzję o przyznaniu Pani Marii Borowskiej świadczenia w wysokości 12 000 zł na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. po śmierci męża Wiktora Borowskiego.

Jednocześnie informujemy, że ww. kwota została ustalona z uwzględnieniem nawiązki w kwocie 5 000 zł zasądzonej na Pani rzecz wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 30 września 2006 r. wydanego w sprawie II K 508/05.

Zgromadzona w aktach sprawy dokumentacja nie uzasadnia przyznania i wypłacenia kwoty 100 000 zł, tj. w wysokości żądanej przez Panią. Natomiast kwota 12 000 zł jest adekwatna do rozmiaru krzywdy.

Kwota 12 000 zł jako przyznane Pani świadczenie pieniężne (zadośćuczynienie) została przekazana w dniu dzisiejszym przekazem pocztowym na Pani adres (wobec oświadczenia, że nie posiada Pani konta w banku).

Jednocześnie informujemy, że w przypadku kwestionowania powyższej decyzji może Pani dochodzić dalszych roszczeń na drodze postępowania sądowego.

Starszy Specjalista
Katarzyna Mądra
(podpis)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: sędzia Barbara Czekaj

Protokolant: sekr. sąd. Wioletta Tomaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2020 r. w Łodzi

sprawy z powództwa Marii Borowskiej

przeciwko Ubezpieczenia S.A. z siedzibą w Warszawie

o zapłatę 80 000 złotych

- I. zasądza od pozwanego Ubezpieczenia S.A. z siedzibą w Warszawie na rzecz Marii Borowskiej kwotę 40 000 (czterdzieści tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie poczynszy od dnia 3 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty;
- II. oddala powództwo w pozostałej części;
- III. zasądza i nakazuje pobrać od pozwanego Ubezpieczenia S.A. z siedzibą w Warszawie na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 2 570 (dwa tysiące pięćset siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania od uwzględnionej części powództwa;
- IV. pozostałe koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
- V. nie obciąża powódki Marii Borowskiej obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej od oddalonej części powództwa.

Na oryginale właściwy podpis

Za zgodność z oryginałem świadczy

sekr. sąd. Wioletta Tomaszewska

(podpis)

Informacja dla zdającego:

Wyrok uprawomocnił się w dniu 8 lutego 2021 r.

Ubezpieczenia S.A.
ul. Wiosenna 6
00-950 Warszawa

Warszawa, 30 czerwca 2021 r.

Pan
Jan Nowak
95-200 Rydzyny 12

Nr sprawy: W2011091560833-02, szkoda z dnia: 10.07.2005 r.
Poszkodowany: Wiktor Borowski, szkoda dotyczy obrażeń ciała.

Wezwanie do zapłaty

W związku z wypłatą przez Ubezpieczenia S.A. na rzecz Marii Borowskiej uprawnionej z polisy nr 900805410811 łącznie kwoty 52 000 zł tytułem zadośćuczynienia, tj.:

- w dniu 11 marca 2019 r. kwoty 12 000 zł

oraz

- w dniu 12 kwietnia 2021 r. dalszej kwoty 40 000 zł z tego tytułu na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r. wydanego w sprawie I C 487/19

wzywamy Pana do zapłaty kwoty 52 000 zł.

W dniu 10 lipca 2005 r. w Pabianicach, kierując samochodem marki Polonez Truck nr rej. EL H013, bez wymaganych uprawnień do kierowania, doprowadził Pan do wypadku, w wyniku którego śmierć poniósł pasażer Pana pojazdu Wiktor Borowski. Zadośćuczynienie zostało wypłacone na rzecz Marii Borowskiej, żony Wiktora Borowskiego, po stracie osoby bliskiej (męża).

Należność prosimy wpłacić do dnia 15 lipca 2021 r. na konto nr 37 1150 1010 0000 4536 9100 1254.

Brak wpłaty w powyższym terminie będzie skutkować skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego oraz naliczeniem odsetek ustawowych za opóźnienie od tej daty.

Starszy Specjalista

Katarzyna Mądra

(podpis)

Ubezpieczenia S.A.
ul. Wiosenna 6
00-950 Warszawa

Warszawa, 11 października 2021 r.

Pan
Jan Nowak
95-200 Rydzyny 12

Nr sprawy: W2011091560833-02

Przedsądowe wezwanie do zapłaty

W nawiązaniu do wcześniejszego wezwania do zapłaty z dnia 30 czerwca 2021 r. i w związku z wypłatą przez Ubezpieczenia S.A. zadośćuczynienia z polisy nr 900805410811 ostatecznie wzywamy do zapłaty kwoty 52 000 zł.

Należność prosimy wpłacić do 20 października 2021 r. na konto nr 37 1150 1010 0000 4536 9100 1254.

Jest to ostateczne wezwanie, a brak wpłaty w powyższym terminie będzie skutkować skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego oraz naliczeniem odsetek ustawowych za opóźnienie od tej daty.

Starszy Specjalista
Katarzyna Mądra
(podpis)

*Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Pabianicach
wpłynęło 18 marca 2022 r.
st. sekr. Anna Skromna
(podpis)*

Rydzyny, dnia 16 marca 2022 r.

**Sąd Rejonowy
w Pabianicach
Wydział I Cywilny
ul. Partyzancka 105/127
95-200 Pabianice**

Sygn. akt I C 567/21

Powód: Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, Oddział w Łodzi

Pozwany: Jan Nowak

ODPOWIEDŹ POZWANEGO NA POZEW

Działając w imieniu własnym składam odpowiedź na pozew i wnoszę o:

- 1) oddalenie powództwa w całości,
- 2) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm prawem przepisanych;
ewentualnie w przypadku uwzględnienia powództwa chociażby w części, wnoszę o:
- 3) nieobciążanie mnie kosztami procesu z uwagi na krytyczną sytuację życiową i finansową;
- 4) oraz rozłożenie zasądzonej kwoty na raty.

Ponadto w przypadku nieuwzględnienia mojego wniosku o oddalenie powództwa w całości wnoszę o jego miarkowanie na podstawie art. 440 k.c. z uwagi na zasady współżycia społecznego i moją trudną sytuację życiową.

Wnoszę również o:

- 5) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów w postaci:
 - orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z dnia 10 stycznia 2013 r.;
 - karty informacyjnej leczenia szpitalnego z dnia 11 września 2012 r.w celu wykazania mojego stanu zdrowia, braku możliwości zarobkowych i finansowych, braku możliwości zapłaty jakichkolwiek świadczeń finansowych na rzecz strony powodowej;
- 6) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron z ograniczeniem do przesłuchania pozwanego w celu wykazania mojego stanu zdrowia, braku możliwości zarobkowych i finansowych, braku możliwości zapłaty jakichkolwiek świadczeń finansowych na rzecz strony powodowej.

Uzasadnienie

Oświadczam, że nie uznaję powództwa. W mojej ocenie jako pozwanego powództwo nie jest zasadne.

Po wydaniu wyroku skazującego w sprawie karnej II K 508/05, mocą którego Sąd Rejonowy w Pabianicach zasądził ode mnie na rzecz Marii Borowskiej nawiązkę w kwocie 5 000 zł, po zapłaceniu przeze mnie tej kwoty Maria Borowska pisemnie zrzekła się wobec mnie dalszych jakichkolwiek roszczeń z tytułu następstw wypadku z 10 lipca 2005 r.

Podnoszę, że powództwo w tej sprawie jest całkowicie bezzasadne także z innych przyczyn. Wprawdzie bezspornym jest, że strona powodowa świadczyła na rzecz poszkodowanej Marii Borowskiej w postępowaniu likwidacyjnym kwotę 12 000 zł, a następnie kwotę 40 000 zł zasądzoną prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie I C 487/19 z dnia 14 sierpnia 2020 r. jako zadośćuczynienie za szkodę wyrządzoną przeze mnie jako kierowcę, którego wina za spowodowanie wypadku w dniu 10 lipca 2005 r. nie budziła wątpliwości, a za którego w tej sprawie odpowiadała z racji wykupionej przeze mnie polisy OC, jednak od daty śmierci męża Marii Borowskiej w tym wypadku upłynęło już prawie 17 lat i negatywne przeżycia po śmierci męża na pewno uległy znacznemu złagodzeniu, a nawet całkowitemu zatarciu. Dlatego uważam, że gdyby strona powodowa prawidłowo prowadziła proces w sprawie I C 487/19 przed Sądem Okręgowym w Łodzi, powództwo wytoczone przez Marię Borowską zostałyby oddalone, a w najgorszym przypadku – zasądzone w znacznie niższej kwocie. Jednak nie wiedziałem nic o toczącej się sprawie i nie miałem możliwości podjęcia w niej jakichkolwiek czynności procesowych. Natomiast strona powodowa, będąca stroną pozwaną w tamtej sprawie, wadliwie podejmowała czynności procesowe. Nie wniosowała też o zawiadomienie mnie przez Sąd o tamtym postępowaniu, tak abym mógł występować w tamtej sprawie i bronić swych praw oraz przedstawić swe stanowisko co do braku zasadności roszczeń Marii Borowskiej i ich wysokości. Tak więc również z tej przyczyny powództwo wytoczone w tej sprawie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ponadto dodatkowo podnoszę, że uwzględnienie powództwa w tej sprawie byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, czyli z art. 5 k.c. W 2012 r. uległem poważnemu wypadkowi i na skutek odniesionych wówczas obrażeń doznałem urazu kręgosłupa i niedowładu obu nóg. Od tego urazu większość czasu, zgodnie z zaleceniami lekarzy, muszę spędzać leżąc w łóżku. Wyjątkowo tylko poruszam się i to wyłącznie na wózku inwalidzkim. Jestem ograniczony w możliwości samodzielnej egzystencji i wymagam kilkugodzinnej opieki innej osoby w ciągu doby.

Także moja sytuacja materialna jest tragiczna. Muszę stale przyjmować leki, które są bardzo drogie, co miesiąc wydaję na zakup leków około 250 zł. Utrzymuję się z renty w kwocie 1 300 zł miesięcznie, jednak te świadczenia nie wystarczają nawet na zaspokojenie moich podstawowych potrzeb. Finansowo pomagają mi matka i siostra, które same utrzymują się z niewysokich emerytur. W tej sytuacji uwzględnienie żądań zgłoszonych w pozwie pogłębiłoby tylko moją i tak tragiczną sytuację materialną i życiową, dlatego byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Tak więc wnoszę o oddalenie powództwa.

Jednak w razie gdyby Sąd nie podzielił powyższych zarzutów i uznał powództwo co do zasady, proszę o jego miarkowanie i zmniejszenie kwoty, której żąda strona powodowa, adekwatnie do moich możliwości finansowych na podstawie art. 440 k.c. z uwagi na zasady współżycia społecznego i wyżej opisaną moją sytuację życiową i finansową.

Jan Nowak
(podpis)

Załączniki:

- odpis pisma wraz z załącznikami;
- oświadczenie o stanie rodzinnym i majątkowym;
- historia choroby;
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności.

OŚWIADCZENIE O STANIE RODZINNYM, MAJĄTKU, DOCHODACH I ŹRÓDŁACH UTRZYMANIA

Jan Nowak, PESEL 74101408533

Stan rodzinny – samotny, rozwiedziony

Nieruchomości – dom 120 m² stanowiący współwłasność z byłą żoną (po rozwodzie), w trakcie spłacania kredytu zaciągniętego na jego budowę

Dochody i źródła utrzymania wnioskodawcy – renta ZUS 1300 zł/m-c

Zobowiązania i stałe wydatki: kredyt mieszkaniowy 500 zł/m-c, inne kredyty 190 zł/m-c, media 330 zł/ m-c, lekarstwa i art. higieniczne 250 zł/m-c, wyżywienie 600 zł/m-c, zobowiązania alimentacyjne 200 zł

Inne dane, które wnioskodawca uważa za istotne:

Po ojcu odziedziczyłem działkę gruntu (1,5 ha). Mam w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do pracy, której mimo starań nie mogę uzyskać. Mam niedowład nóg, poruszam się wyłącznie na wózku inwalidzkim. Wymagam pomocy innych osób przy wykonywaniu większości czynności dnia codziennego. Moja renta nie wystarcza mi na zaspokojenie podstawowych potrzeb. Egzystuję dzięki pomocy finansowej mojej mamy i siostry.

Rydziny, 16 marca 2022 r.

Jan Nowak
(podpis)

ZOON. 6732-193/2012/P

ORZECZENIE O STOPNIU NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

Na podstawie art. 6b ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 1, art. 4 ust. 1 i art. 6b ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721) Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w dniu 9 stycznia 2013 r. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30 listopada 2012 r. Pana Jana Nowaka

Data i miejsce urodzenia: 14.10.1974 r., Łódź

Numer PESEL 74101408533

Rodzaj i numer dokumentu tożsamości – dowód osobisty nr APM 844406

Adres zamieszkania: 95-200 Rydzyny 12

postanawia:

- I. Zaliczyć do stopnia niepełnosprawności – CZEŚCIOWA
- II. Symbol przyczyny niepełnosprawności – 05-R10-N
- III. Orzeczenie wydaje się na stałe
- IV. Niepełnosprawność istnieje od – 07.07.2012 r.
- V. Ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od – 30.11.2012 r.

WSKAZANIA DOTYCZĄCE

- 1) odpowiedniego zatrudnienia – praca w warunkach chronionych
- 2) szkolenia, w tym specjalistycznego – wskazana
- 3) zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej – wskazana w warunkach specjalnych
- 4) uczestnictwa w terapii zajęciowej – wskazana
- 5) konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie – zgodnie z zaleceniem lekarza prowadzącego
- 6) korzystanie z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji (tj. korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe i inne placówki) – wskazane
- 7) konieczność pomocy innej osoby w związku z ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji – wymaga
- 8) spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym – spełnia
- 9) prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju – wymaga

Uzasadnienie

Po zapoznaniu się z treścią wniosku i po dokonaniu przez lekarza specjalistę ortopedę traumatologa analizy dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy ze szczególnym uwzględnieniem karty informacyjnej leczenia szpitalnego i na podstawie oceny pracownika socjalnego - członka składu orzekającego, w oparciu o standardy postępowania orzeczniczego i definicje stopni niepełnosprawności, skład uznał, że jest Pan osobą z naruszoną sprawnością organizmu. Posiadane schorzenia oznaczone kodem 05-R10-N powodują ograniczenie funkcji organizmu kwalifikujące do częściowego stopnia niepełnosprawności na trwałe.

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia przysługuje odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie łódzkim za pośrednictwem Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Pabianicach, który je wydał, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Podpisy członków składu orzekającego
(podpisy)

Przewodniczący
(podpis)

MAZOWIECKIE CENTRUM REHABILITACJI KONSTANCIN-JEZIORNA

Dnia 11.09.2012 r.

L.Ks.głów. 2989/2012

Jan Nowak ur. 14.10.1974 r.

PESEL 74101408533

zam. 95-200 Rydzyny 12

przebywał na oddziałach: V PODODDZIAŁ ORTOPEDYCZNY od 07.07.2012 r. do 08.07.2012 r., ODDZIAŁ INTENSYWNEJ TERAPII od 08.07.2012 r. do 11.09.2012 r.

Rozpoznanie – Zwichnięcie L1-05. Paraplegia pourazowa. Niewydolność oddechowa.

Epikryza

38-letni pacjent przyjęty z bloku operacyjnego po stabilizacji kręgosłupa lędźwiowego. Pacjent wymagał długotrwałej wentylacji mechanicznej. Leczenie powikłane nawracającymi VAP leczonymi na podstawie antybiogramu. Stopniowo uzyskano poprawę wydolności oddechowej. Pacjenta odłączono od respiratora. Stan neurologiczny uległ nieznacznej poprawie, nadal utrzymuje się paraplegia pourazowa z poziomu L1-5. Pacjent wydolny oddechowo i krążeniowo. Wypisany z OIT, skierowany do dalszego leczenia na Oddział Rehabilitacyjny Szpitala w Pabianicach zgodnie z miejscem zamieszkania.

Lekarz prowadzący:

Zygmunt Schabowicz
(podpis)

Ordynator Oddziału:

Adam Nawojski
(podpis)

*Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Pabianicach
wpłynęło 8 kwietnia 2022 r.
st. sekr. Anna Skromna
(podpis)*

Łódź, dnia 5 kwietnia 2022 r.

**Sąd Rejonowy
w Pabianicach
Wydział I Cywilny
ul. Partyzancka 105/127
95-200 Pabianice**

Sygn. akt I C 567/21

Powód: Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, Oddział w Łodzi

Pozwany: Jan Nowak

PISMO PROCESOWE POWODA

W imieniu powoda, na podstawie pełnomocnictwa znajdującego się w aktach sprawy i w związku ze złożeniem odpowiedzi na pozew przez pozwanego oświadczam, że podtrzymuję dotychczasowe stanowisko w sprawie oraz zgłoszone wnioski dowodowe.

W dacie wypadku pozwany nie miał prawa jazdy, czyli nie miał uprawnień do kierowania pojazdem, dlatego strona powodowa jako ubezpieczyciel ma prawo żądać od pozwanego zwrotu świadczeń wypłaconych żonie zmarłego Wiktora Borowskiego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Fakt braku posiadania przez pozwanego uprawnień do kierowania samochodem w dniu zdarzenia został potwierdzony w sposób jednoznaczny w załączonym do pozwu wyroku Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 30 września 2006 r. w sprawie II K 508/05. Zgodnie z treścią art. 11 k.p.c., ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą Sąd w postępowaniu cywilnym. Dlatego też kwestia odpowiedzialności pozwanego nie jest przedmiotem badania w niniejszym postępowaniu, gdyż jest bezsporna.

Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c., orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby, tak więc w przedmiotowej sprawie Sąd związany jest wyrokiem wydanym 14 sierpnia 2020 r. przez Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie I C 487/19. Moc wiążąca odnosi się do sentencji wyroku, a więc ustalenia wysokości kwoty zasądzonej od Ubezpieczenia S.A. na rzecz Marii Borowskiej w związku ze śmiercią jej męża na skutek obrażeń odniesionych w wypadku komunikacyjnym w dniu 10 lipca 2005 r. Dlatego brak jest podstaw do kwestionowania przez pozwanego wysokości zasądzonych na rzecz poszkodowanej zadośćuczynienia, a tym samym – wysokości dochodzonego przez powoda roszczenia regresowego.

Z daleko posuniętej ostrożności procesowej, w przypadku gdyby Sąd nie podzielił powyższych wywodów co do prejudycjalności orzeczenia, powód podtrzymuje wnioski

dowodowe zgłoszone w pozwie, w tym wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Marii Borowskiej na okoliczności tam wskazane.

Sprawca wypadku drogowego, który prowadził pojazd nie posiadając do tego uprawnień musi się liczyć z tym, że zakład ubezpieczeń wystąpi przeciwko niemu o zwrot wypłaconego odszkodowania osobom uprawnionym. Powód, wypłacając zadośćuczynienie zamiast pozwanego na rzecz Marii Borowskiej, dokonał naprawienia szkody wyrządzonej przez pozwanego. Wysokość wypłaconego świadczenia nie przekraczała kwoty sumy gwarancyjnej i odpowiadała wysokości zadośćuczynienia należnego od pozwanego jako ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, z uwzględnieniem zasady pełnego odszkodowania.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego, że nie miał on możliwości obrony swych praw w postępowaniu w sprawie I C 487/19 Sądu Okręgowego w Łodzi – powód kwestionuje, jakoby postępowanie toczące się w ww. sprawie prowadzone było w sposób wadliwy. Pozwany nie przytoczył żadnej konkretnej okoliczności potwierdzającej ten fakt, a jego twierdzenia i podniesione zarzuty w tym przedmiocie są gołosłowne i jako takie nie zasługują na uwzględnienie. W rzeczywistości Sąd Okręgowy w Łodzi orzekając w sprawie I C 487/19 w odpowiedni sposób ocenił i ustalił wysokość zadośćuczynienia należnego żonie zmarłego Wiktora Borowskiego. Tak ocenił w swym wyroku z dnia 8 lutego 2021 r. w sprawie I ACa 287/20 także Sąd Apelacyjny jako Sąd odwoławczy.

Pozwany również niezasadnie powołuje się na art. 5 k.c., skoro sam naruszył zasady współżycia społecznego, bowiem nie posiadając do tego uprawnień kierował samochodem, nie zachował należytej ostrożności i wyjechał z drogi podporządkowanej na skrzyżowanie, nie ustępując pierwszeństwa przejazdu samochodowi marki Honda i doprowadził do zderzenia się tych pojazdów. W wyniku zderzenia pasażer kierowanego przez pozwanego pojazdu doznał obrażeń skutkujących jego zgonem na miejscu zdarzenia.

Również brak jest podstaw do zastosowania przez Sąd w niniejszej sprawie art. 440 k.c., bowiem w przedmiotowej sprawie brak jest szczególnych okoliczności uzasadniających miarkowanie odszkodowania w stosunku do pozwanego. Wręcz przeciwnie, za zgodne z zasadami współżycia społecznego należy uznać dochodzenie zwrotu wypłaconego przez ubezpieczyciela zadośćuczynienia od sprawcy szkody, który kierował pojazdem nie posiadając do tego uprawnień i doprowadził do zdarzenia, w którym inna osoba doznała ciężkich obrażeń ciała, skutkujących jej zgonem.

Powód nie kwestionuje twierdzeń pozwanego dotyczących jego sytuacji majątkowej i życiowej, jednak okoliczności te w żaden sposób nie usprawiedliwiają żądania oddalenia powództwa, które zasługuje w całości na uwzględnienie.

Starszy Specjalista
Katarzyna Mądra
(podpis)

Załącznik: odpis pisma

PROTOKÓŁ

Dnia 20 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Pabianicach Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Janusz Znany

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Milska

rozpoznał na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2022 r. w Pabianicach

**sprawę z powództwa Ubezpieczenia Spółka Akcyjna w Warszawie Oddział w Łodzi
przeciwko Janowi Nowakowi**

o zapłatę 52 000 złotych

Posiedzenie rozpoczęło o godz. 9:00.

Przewodniczący informuje, że z uwagi na awarię sprzętu nagrywającego protokół rozprawy zostanie sporządzony w formie pisemnej.

Po wywołaniu sprawy stawili się:

W imieniu strony powodowej - Katarzyna Mądra - pełnomocnictwo w aktach oraz pozwany osobiście.

Przewodniczący stwierdza, że pozwany jest na wózku inwalidzkim.

Stawiła się świadek Maria Borowska, na zarządzenie Przewodniczącego świadek opuszcza salę rozpraw i oczekuje na wezwanie celem przesłuchania.

Pełnomocnik powoda popiera powództwo i podtrzymuje stanowisko wyrażone w piśmie procesowym z dnia 5 kwietnia 2022 r.

Pozwany nie uznaje powództwa i zajmuje stanowisko jak w odpowiedzi na pozew.

Sąd postanowił:

- I. dopuścić dowody z dokumentów dołączonych do pozwu oraz załączonych do odpowiedzi na pozew na wnioskowane w nich okoliczności,
- II. dopuścić dowód z zeznań świadka Marii Borowskiej na okoliczności wskazane w pozwie.

Wezwano świadka Marię Borowską.

Staje świadek Maria Borowska, której tożsamość Sąd ustalił na podstawie okazanego dowodu osobistego serii ABC numer 234561, lat 67, emerytka, obca dla stron, niekarana za składanie fałszywych zeznań, pouczone o obowiązku mówienia prawdy i odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Sąd odebrał od świadka przyrzeczenie.

Świadek Maria Borowska zeznaje:

Znam pozwanego od wielu lat, bo mieszka w tej samej wsi. Wiem, że 10 lipca 2005 r. kierował samochodem i spowodował wypadek, w którym zginął mój mąż Wiktor Borowski. O wypadku dowiedziałam się telefonicznie od brata męża, który zadzwonił do mnie i powiedział, że mąż nie żyje, bo zginął w wypadku, jadąc samochodem z pozwanym. Szwagier powiedział, że mąż zmarł na miejscu zdarzenia. Wiedziałam, że mąż czasem jeździł z pozwanym. Nie wiedziałam, że pozwany nie ma prawa jazdy, bo wcześniej bardzo często przez wiele lat widziałam go prowadzącego samochód i do głowy mi nie przyszło, że jeździ bez prawa jazdy.

Ślub braliśmy w 1976 roku. Mąż zginął w wieku 50 lat, 29 lat po ślubie. Nasze relacje małżeńskie były bardzo dobre. Ustaliliśmy z mężem od razu po ślubie, że nie będę pracowała zawodowo, tylko zajmę się prowadzeniem domu i wychowaniem dzieci, a mąż będzie pracował zarobkowo. Jak mąż był w domu po pracy, to jeszcze mi pomagał w cięższych pracach, np. przynosił wodę, bo nie mieliśmy w domu bieżącej wody. Nie pamiętam dobrze tych dni po śmierci męża, sama nie wiem, jak przez to przeszłam. Było mi bardzo trudno, chociaż starałam się funkcjonować normalnie ze względu na dzieci, żeby im nie okazać, jak mi było ciężko. Najgorsze były noce. Nie mogłam spać. Przypominało mi się życie przed wypadkiem męża. Nie korzystałam z pomocy psychologa ani psychiatry, bo nie miałam na to pieniędzy. Do dziś tęsknię za mężem, często chodzę na cmentarz, wtedy płaczę, bo wiem, że gdyby żył, moje życie i życie naszych dzieci byłoby łatwiejsze.

Po śmierci męża nasza sytuacja bardzo się pogorszyła, musiałam liczyć dosłownie każdą złotówkę. Dom należał do teścia, który też wtedy z nami mieszkał, obecnie też już nie żyje od 8 lat. Dom był w złym stanie, wymagał remontu i mieliśmy już z mężem odłożoną kwotę na ten remont. Mąż planował, że prace remontowe wykona sam, bo umiał to robić, a odłożone pieniądze były przeznaczone na materiały budowlane konieczne do remontu. Po śmierci męża te odłożone pieniądze musiałam przeznaczyć na utrzymanie rodziny, potrzeby dzieci i do dziś dom nie jest wyremontowany. Jak mąż zginął, na utrzymaniu miałam dwoje niepełnoletnich dzieci: córkę 10-letnią i 15-letniego syna oraz dwóch pełnoletnich synów. Nie otrzymałam żadnej renty po śmierci męża, bo mąż nie miał wypracowanych lat. Pozostałam z czworgiem dzieci bez środków do życia. Ci dwaj pełnoletni synowie pracowali dorywczo, bo nie mieli wyuczonego żadnego zawodu, a z uzyskaniem stałej pracy u nas na wsi było i nadal jest bardzo trudno. Wprawdzie pozwany zaproponował, że może ich zatrudnić w swojej firmie, ale oni nie chcieli u niego pracować. Nie wiem dlaczego nie chcieli pracować u pozwanego, bo nie mówili mi o tym, ale ja się domyślałam, że mieli żal do pozwanego, że ich ojciec zginął w tym wypadku. Ja też miałam trudności ze znalezieniem pracy, bo nie miałam żadnego wykształcenia, nawet zawodowego. Skończyłam tylko szkołę podstawową. Przez kilka lat po śmierci męża wynajmowałam się do różnych sezonowych prac w polu u innych rolników. Chyba po pięciu latach po tym wypadku znalazłam pracę jako salowa w szpitalu w Pabianicach.

Od 2015 r. jestem na emeryturze. Otrzymuję 1 700 zł emerytury miesięcznie. Dzieci teraz są już samodzielne, założyły swoje rodziny i jakoś sobie radzą. Nie wyszłam ponownie za mąż i nie związałam się z żadnym mężczyzną.

Wniosłam sprawę o zadośćuczynienie tak późno, bo nie wiedziałam, że mi się należą jakieś pieniądze za śmierć męża oprócz tych 5 000 zł od pozwanego, które przyznał mi sąd

karny. Najpierw dostałam 5 000 złotych od pozwanego, bo taką kwotę zasądził sąd karny i myślałam, że to już wszystko co mi się należy. Nie pamiętam, czy jak otrzymałam te 5 000 zł, to napisałam oświadczenie, że zrzekam się od niego wszelkich dalszych roszczeń. Dopiero w 2018 r. zgłosił się do mnie jakiś mężczyzna, powiedział, że jest z jakiejś agencji, która pomoże mi uzyskać pieniądze od towarzystwa ubezpieczeniowego za śmierć męża. Nie wiem, skąd wiedział o mojej sytuacji. Od sąsiadów wiedziałam, że są takie firmy, które pośredniczą i pomagają ludziom, aby mogli dostać odszkodowanie za wypadki. Ten człowiek pomógł mi napisać pismo do ubezpieczyciela i otrzymałam 12 000 zł. W odpowiedzi na to pismo napisali, że przyznają mi taką kwotę, bo uwzględnili też te 5 000 zł, które zapłacił mi pozwany. Jednak agencja namówiła mnie, żebym jeszcze wystąpiła do sądu, bo to jest za mała kwota. Była sprawa w sądzie i wygrałam jeszcze dodatkowo 40 000 zł od strony powodowej. Otrzymałam te 40 000 zł od ubezpieczyciela wiosną 2021 r. Dokładnej daty nie pamiętam, ale wiem, że to było w 2021 r., bo dla mnie to była bardzo duża kwota, dlatego pamiętam. Pieniądze te dostałam przekazem pocztowym, bo nie mam żadnego konta w banku.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Sąd postanowił:

dopuszczyć dowód z przesłuchania stron, ograniczając go w trybie art. 302 § 1 k.p.c. do przesłuchania pozwanego na okoliczność jego sytuacji materialnej i życiowej.

Przewodniczący pouczył pozwanego o treści art. 304 k.p.c.

Pozwany Jan Nowak, lat 48, tokarz - frezer, niekarany za składanie fałszywych zeznań. Tożsamość stawającego Sąd stwierdził na podstawie okazanego dowodu osobistego serii DHJ numer 129855, zeznaje:

Tak jak Sąd widzi, mogę poruszać się jedynie na wózku inwalidzkim i to także z ograniczeniami. Aby móc dziś przyjechać do Sądu, musiałem zamówić specjalny przewóz dla osób niepełnosprawnych, bo inaczej nie mógłbym się stawić w Sądzie, a ta sprawa jest dla mnie bardzo istotna. Mój stan zdrowia jest bardzo ciężki. Cierpię od lat na niedowład dwukończynowy, jestem niewładny od pasa w dół, po wypadku, któremu uległem w 2012 r. Spadłem z wysokości i miałem podwinięcie rdzenia kręgowego, oprócz tego doznałem wielu innych urazów. Po wypadku byłem w krytycznym stanie, nie wiadomo było, czy przeżyję. Byłem leczony na OIOM-ie. Do odpowiedzi na pozew załączyłem swoją historię choroby po tym wypadku. Jestem częściowo niepełnosprawny, wynika to wprost z orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, które załączyłem również jako jeden z dowodów do mojej odpowiedzi na pozew. Wielu czynności, nawet tych dnia codziennego, ze względu na ten niedowład nie jestem w stanie sam zrobić. Zalecenia lekarzy są takie, że przez znaczną część dnia powinienem leżeć, zresztą mam bardzo duże trudności w poruszaniu się, nawet korzystając z wózka inwalidzkiego. Muszę stale przyjmować leki, otrzymuję też leki w zastrzykach. Nie funkcjonuję w pełni samodzielnie w istotnym zakresie. W związku ze stanem zdrowia faktycznie nie mam możliwości zarobkowania. Otrzymuję rentę inwalidzką w wysokości 1300 zł miesięcznie. Mam 1,5 hektara ziemi po ojcu, ale jej nie uprawiam i nie otrzymuję żadnych dopłat z Unii. Nie wiem, czy można zmienić przeznaczenie tego gruntu na

działki budowlane. W tej okolicy, w której jest to pole, nie ma żadnych zabudowań. Po wypadku żona się ze mną rozwiodła i mam zasądzone alimenty na dwie córki, łącznie 200 złotych miesięcznie, których też nie płacę, bo nie mam na to środków. Te kwoty, które otrzymuję, nie wystarczają mi na życie. Wymagam opieki innych osób przez około 3 godziny dziennie, np. przy paleniu w piecu, sprzątaniu mieszkania, robieniu cięższych zakupów, przygotowywaniu ciepłych posiłków. Nie mogę liczyć na pomoc najbliższych osób, bo matka i siostra mieszkają w miejscowości oddalonej o 200 km, a moja była żona wraz z córkami wyprowadziły się. Przychodzą opiekunki z pomocy społecznej. Po wypadku, któremu uległem w 2012 r., ze względu na moje inwalidztwo zmuszony byłem zlikwidować prowadzoną przeze mnie działalność gospodarczą i utraciłem dotychczasowe źródła dochodów i utrzymania. Czyniłem starania o uzyskanie pracy w warunkach pracy chronionej, zgodnie z zaleceniami Komisji do spraw inwalidztwa, jednak jest to niemożliwe. Mieszkam na wsi. Nawet w pełni zdrowi i młodzi mieszkańcy naszej wsi, tak jak synowie świadka Borowskiej, mają trudności ze znalezieniem zatrudnienia, a tym bardziej ja, jako inwalida.

Po wyroku w sprawie karnej zapłaciłem poszkodowanej 5 000 zł nawiazki, którą zasądził sąd karny. Wtedy jeszcze pracowałem, miałem dochody z pracy i mogłem to zrobić. Aż do daty mojego wypadku w 2012 r., kilka razy w roku, zwłaszcza przed świętami przekazywałem paczki z żywnością dla rodziny Marii Borowskiej, wiem że było im ciężko. Dziś sam nie mogę się utrzymać. Do 2012 r. prowadziłem prywatną działalność gospodarczą – usługi budowlane. Czasem zlecałem wykonanie jakichś drobnych prac mężowi Marii Borowskiej, np. uporządkowanie terenu budowy. Wiktor Borowski nie był nigdy zatrudniony w mojej firmie jako pracownik. Sporadycznie tylko zlecałem mu wykonanie tych drobnych prac. Po śmierci Wiktora Borowskiego zaproponowałem, że zatrudnię jego synów w swojej firmie, ale oni nie chcieli pracować. O ile wiem, nie byli nigdzie zatrudnieni na stałe. Oni nie zwracali się do mnie o pomoc, ja sam im ją kilkakrotnie zaproponowałem. Podnoszę, że po zapłaceniu poszkodowanej po wyroku w sprawie karnej w 2006 r. tej nawiazki w kwocie 5 000 zł, Maria Borowska napisała oświadczenie, że zrzeka się wobec mnie jakichkolwiek dalszych roszczeń w związku ze śmiercią swego męża, mimo że dziś w swych zeznaniach powiedziała, że tego nie pamięta. Nie mogłem odszukać tego oświadczenia w moich dokumentach, które mam w domu. Również z tej przyczyny, poza tymi zarzutami, które podniosłem w odpowiedzi na pozew, powództwo powinno zostać oddalone w całości.

Po odczytaniu zeznań, pozwany nie zgłasza uwag.

Pełnomocnik strony powodowej nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych i popiera powództwo.

Pozwany nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych i wnosi o oddalenie powództwa.

Przewodniczący zamknął rozprawę i po naradzie ogłosił wyrok, podając ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia oraz pouczył o prawie, sposobie i terminie zaskarżenia wyroku.

Posiedzenie zakończono o godz. 10.20.

Protokolant:
sekr. sąd. Ewa Miłska
(podpis)

Przewodniczący:
Janusz Znany
(podpis)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Pabianicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Janusz Znany

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Milska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2022 r. w Pabianicach

sprawy z powództwa Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie Oddział w Łodzi

przeciwko Janowi Nowakowi

o zapłatę 52 000 złotych

oddala powództwo.

sędzia Janusz Znany
(podpis)

*Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Pabianicach
wpłynęło 22 kwietnia 2022 r.
st. sekr. Anna Skromna
(podpis)*

Łódź, dnia 22 kwietnia 2022 r.

**Sąd Rejonowy
w Pabianicach
Wydział I Cywilny
ul. Partyzancka 105/127
95-200 Pabianice**

Powód: Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie
Oddział w Łodzi
ul. Jasna 10
92-400 Łódź
reprezentowany przez pełnomocnika adwokata Stefana Kruka
Kancelaria Adwokacka
ul. Zakątna 15
93-670 Łódź

Pozwany: Jan Nowak
zam. 95-200 Rydzyny 12

sygn. akt I C 567/21

WNIOSEK

o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie odpisu wyroku z dnia 20 kwietnia 2022 r. wraz z uzasadnieniem

W załączeniu przedstawiam udzielone mi pełnomocnictwo do reprezentowania strony powodowej w przedmiotowej sprawie (wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej) i w imieniu strony powodowej wnoszę o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 20 kwietnia 2022 r. i doręczenie mi odpisu tego wyroku wraz z uzasadnieniem.

*Adwokat Stefan Kruk
(podpis)*

Zal.:

- pełnomocnictwo wraz z opłatą;*
- znaki opłaty sądowej 100 zł.*

PEŁNOMOCNICTWO

Zarząd Ubezpieczenia S.A. w osobach Włodzimierza Czarnego i Jadwigi Kaczmarek, działając w imieniu Spółki, upoważnia adwokata Stefana Kruka prowadzącego Kancelarię Adwokacką w Łodzi przy ul. Zakątnej 15, do reprezentowania Spółki przed sądami wszystkich instancji w sprawie przeciwko pozwanemu Janowi Nowakowi o zapłatę 52 000 zł.

Warszawa, dnia 21 kwietnia 2022 r.

*Włodzimierz Czarny
(podpis)*

*Jadwiga Kaczmarek
(podpis)*

Uzasadnienie

Powód Ubezpieczenia Spółka Akcyjna żądała zasądzenia od pozwanego Jana Nowaka na swoją rzecz kwoty 52 000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 października 2021 r. do dnia zapłaty. Wskazała, że kwotę tę wypłaciła poszkodowanej Marii Borowskiej w dwóch częściach, tj. 12 000 zł w dniu 11 marca 2019 r. w postępowaniu likwidacyjnym – na mocy swej decyzji o przyznaniu zadośćuczynienia, a następnie 40 000 zł na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r. wydanego w sprawie I C 487/19, tytułem dalszego zadośćuczynienia za śmierć jej męża, który zginął tragicznie 10 lipca 2005 r. na skutek obrażeń, jakich doznał w wypadku komunikacyjnym spowodowanym przez pozwanego. Pozwany prowadził samochód, mimo że nie miał prawa jazdy. Pozwany jako właściciel samochodu marki Polonez Truck nr rej. EL H013, którym kierował w chwili wypadku, miał zawartą umowę ubezpieczenia komunikacyjnego OC i AC w powodowej Spółce.

Przed wytoczeniem powództwa, strona powodowa wezwała pozwanego dwukrotnie do dobrowolnego spełnienia świadczenia, jednak pozwany nie zareagował na wezwanie do zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że Maria Borowska po otrzymaniu od niego 5 000 zł tytułem nawiazki orzeczonej przez sąd karny, na piśmie zrzekła się dalszych roszczeń przeciwko pozwanemu. Poza tym podniósł, że strona powodowa, będąca stroną pozwaną w sprawie I C 487/19, która toczyła się przed Sądem Okręgowym w Łodzi, niewłaściwie prowadziła postępowanie i doprowadziła do wydania w tamtej sprawie przez Sąd niekorzystnego wyroku. Nadto nie powiadomiła pozwanego o toczącym się postępowaniu, przez co nie mógł wziąć w nim udziału. Pozwany przedstawił swoją sytuację życiową oraz materialną i stwierdził, że zasądzenie od niego dochodzonej należności byłoby sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. W sytuacji gdyby Sąd nie podzielił powyższych zarzutów, wniósł o miarkowanie dochodzonego roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 10 lipca 2005 r. około godziny 10-tej pozwany nie mając uprawnień do prowadzenia pojazdów kierował swoim samochodem marki Polonez Truck nr rej. EL H013. Pasażerem tego samochodu był Wiktor Borowski. Na skutek nieuszanowania prawa pierwszeństwa przejazdu samochodu marki Honda Civic, nr rej. EL 56789, pozwany

wyjechał na skrzyżowanie z drogi podporządkowanej i spowodował zderzenie z tym samochodem. Na skutek obrażeń odniesionych w tym wypadku na miejscu zginął Wiktor Borowski, mąż Marii Borowskiej. Pozwany został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach w sprawie II K 508/05 z dnia 30 września 2006 r. za nieumyślne spowodowanie wypadku ze skutkiem śmiertelnym dla pasażera swojego samochodu. W wyroku tym Sąd orzekł także o obowiązku zapłaty nawiazki w kwocie 5 000 zł na rzecz Marii Borowskiej.

Pozwany jako sprawca szkody korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zawartej z powodową Spółką.

Dowody: okoliczności bezsporne, a ponadto odpis prawomocnego wyroku w sprawie II K 508/05 SR w Pabianicach z dnia 30 września 2006 r.

Pozwany zapłacił poszkodowanej 5 000 zł tytułem nawiazki orzeczonej przez sąd karny i wówczas Maria Borowska była przekonana, że otrzymana kwota wyczerpuje wszelkie jej roszczenia z tego tytułu.

Dowody: zeznania świadka Marii Borowskiej, zeznania pozwanego w charakterze strony.

W 2018 r. pracownik firmy oferującej pomoc w uzyskiwaniu odszkodowań za szkody doznane w wypadkach komunikacyjnych zaproponował poszkodowanej pomoc w uzyskaniu zadośćuczynienia za śmierć męża i pomógł jej napisać pismo – zgłoszenie szkody do powodowej Spółki.

Dowód: zeznania świadka Marii Borowskiej.

Pismem z dnia 20 listopada 2018 r., które wpłynęło do strony powodowej w dniu 23 listopada 2018 r., poszkodowana zgłosiła szkodę w powodowej Spółce, żądając 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia za śmierć męża. Strona powodowa po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pismem z dnia 11 marca 2019 r. poinformowała poszkodowaną, że po uwzględnieniu otrzymanej przez nią od pozwanego kwoty 5 000 zł nawiazki uznała, że stosownym zadośćuczynieniem dla poszkodowanej jest kwota 12 000 zł i przekazała Marii Borowskiej tę kwotę przekazem pocztowym wysłanym tego samego dnia.

Dowód: zeznania świadka Marii Borowskiej, pismo strony powodowej z dnia 11 marca 2019 r., dowód zapłaty przekazem pocztowym kwoty 12 000 zł z dnia 11 marca 2019 r.

Poszkodowana uznała, że otrzymana przez nią od towarzystwa ubezpieczeniowego kwota 12 000 zł tytułem zadośćuczynienia jest zbyt niska i wystąpiła z powództwem przeciwko Ubezpieczenia S.A. o zasądzenie dalszej kwoty 80 000 zł tytułem pozostałej części należnego, jej zdaniem, zadośćuczynienia za śmierć męża. Po przeprowadzonym

postępowaniu w sprawie I C 487/19, Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2020 r. zasądził na rzecz Marii Borowskiej 40 000 zł tytułem dalszego zadośćuczynienia za śmierć męża, w pozostałej części oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu. Apelacje obu stron od tego wyroku Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił wyrokiem z dnia 8 lutego 2021 r. w sprawie I ACa 287/20.

Dowód: odpis prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r.

W dniu 12 kwietnia 2021 r. strona powodowa jako zobowiązana na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r. wydanego w sprawie I C 487/19 wypłaciła Marii Borowskiej kwotę 40 000 zł.

Dowód: dowód zapłaty przekazem pocztowym kwoty 40 000 zł z dnia 12 kwietnia 2021 r.

Strona powodowa dwukrotnie wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 52 000 zł. Po raz pierwszy pismem z dnia 30 czerwca 2021 r. i po raz drugi pismem z dnia 11 października 2021 r., zaznaczając, że jest to ostateczne wezwanie przedsądowe i zakreślając termin 20 października 2021 r. jako ostateczny termin zapłaty dochodzonej kwoty.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 30 czerwca 2021 r., wezwanie do zapłaty z dnia 11 października 2021 r.

Pozwany nie uregulował żądanej kwoty.

(bezsporne)

W dacie wypadku mąż poszkodowanej miał 50 lat. Maria Borowska pozostała sama z czworgiem dzieci. Dwaj synowie byli pełnoletni, natomiast trzeci syn miał wówczas 15 lat i córka 10 lat. Do daty wypadku cała rodzina pozostawała na utrzymaniu ojca, natomiast Maria Borowska prowadziła gospodarstwo domowe i wychowywała niepełnoletnie dzieci. Mąż pomagał żonie w cięższych pracach domowych. Taki model rodziny małżonkowie ustalili od początku swego związku. Relacje między małżonkami układały się dobrze, mimo że warunki bytowe rodziny były trudne. Budynek, w którym mieszkali, wymagał remontu. W domu nie było bieżącej wody. Małżonkowie planowali remont domu, w tym także doprowadzenie bieżącej wody. Odłożyli pieniądze na zakup potrzebnych materiałów, natomiast prace miał wykonać mąż Marii Borowskiej. Po śmierci męża sytuacja rodziny bardzo się pogorszyła, Maria Borowska musiała liczyć dosłownie każdą złotówkę, bo nie starczało pieniędzy na utrzymanie rodziny. Po tragicznej śmierci męża Maria Borowska przeznaczyła zaoszczędzone wcześniej pieniądze na utrzymanie siebie i dzieci. Nie otrzymała żadnej renty po śmierci męża, bo nie miał on odpowiednio długiego stażu zatrudnienia. Pozostała sama z czworgiem dzieci bez środków do życia. Dwaj pełnoletni synowie

pracowali, ale jedynie dorywczo, bo nie mieli wyuczonego żadnego zawodu, a z uzyskaniem stałej pracy na wsi, w której mieszkali, było bardzo trudno. Pozwany zaproponował, że może ich zatrudnić w swojej firmie, ale oni nie chcieli u niego pracować. Według poszkodowanej, mieli żal do pozwanego, że ich ojciec zginął w wypadku, który spowodował pozwany. Poszkodowana też miała trudności ze znalezieniem pracy, bo nie miała żadnego zawodowego wykształcenia, ukończyła jedynie szkołę podstawową. Przez kilka lat po śmierci męża wykonywała dorywczo różne sezonowe prace polowe u innych rolników. Po pięciu latach od wypadku podjęła pracę jako salowa w szpitalu w Pabianicach. Od 2015 r. jest na emeryturze, która wynosi aktualnie 1 700 zł miesięcznie. Wszystkie dzieci małżonków Borowskich obecnie są już samodzielne, założyły swoje rodziny. Poszkodowana nie wyszła ponownie za mąż i nie związała się z żadnym mężczyzną.

Maria Borowska nie pamięta dobrze bezpośredniego okresu po śmierci męża. Sama nie wie, jak dała sobie radę w tym okresie i jak przez to przeszła. Było jej bardzo trudno, chociaż starała się funkcjonować normalnie ze względu na dzieci, żeby im nie okazać, jak było jej ciężko. Ocenia, że najgorsze do przeżycia w tym okresie dla niej były noce. Nie mogła spać, przypominało jej się, jak wyglądało życie rodziny przed wypadkiem męża. Nie korzystała z pomocy psychologa ani psychiatry, bo nie miała na to pieniędzy. Do dziś tęskni za mężem, często chodzi na cmentarz, wtedy płacze, bo wie, że gdyby mąż żył, jej życie i życie ich dzieci byłoby łatwiejsze.

Dowód: zeznania świadka Marii Borowskiej.

Pozwany od dziesięciu lat cierpi na niedowład dwukończynowy. Jest niewładny od pasa w dół po wypadku, któremu uległ w 2012 r. Spadł wówczas z wysokości i doznał licznych urazów, w tym podwinięcia rdzenia kręgowego. Po wypadku był w bardzo ciężkim stanie. Istniało wówczas nawet zagrożenie utraty życia. Był leczony na OIOM-ie. Jest trwale częściowo niepełnosprawny, co wynika wprost z orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Ze względu na niedowład nie jest w stanie sam wykonywać wielu czynności, nawet tych dnia codziennego. Przez znaczną część dnia, zgodnie z zaleceniami lekarzy, powinien leżeć. Nawet korzystając z wózka inwalidzkiego ma bardzo duże trudności w poruszaniu się. Musi stale przyjmować leki, również w zastrzykach. Z uwagi na stan zdrowia pozwany nie ma możliwości zarobkowania. Otrzymuje jedynie rentę inwalidzką w wysokości 1 300 zł miesięcznie. Spłaca kredyt mieszkaniowy w kwocie po 500 zł miesięcznie oraz pożyczki, które zaciągnął na pokrycie kosztów swego bieżącego funkcjonowania w kwocie po 190 zł miesięcznie. Z tytułu opłat za media pozwany ponosi opłaty w kwocie 330 zł miesięcznie, nadto na zakup leków i środków higienicznych wydaje 250 zł miesięcznie. Natomiast na

zakup środków spożywczych pozwany przeznacza 600 zł miesięcznie. Pozwany jest właścicielem 1,5 hektara ziemi, którą odziedziczył po ojcu, ale jej nie uprawia i nie otrzymuje żadnych dopłat z Unii. Pozwany nie wie, czy można zmienić przeznaczenie tego gruntu na działki budowlane. Po wypadku w 2012 r. żona pozwanego wystąpiła o rozwód. Sąd orzekł rozwód i zasądził od pozwanego alimenty na rzecz dwóch córek, łącznie 200 zł miesięcznie. Pozwany jednak nie płaci alimentów, bo jak twierdzi, nie ma na to środków. Otrzymywane świadczenia nie wystarczają pozwanemu na życie. Wymaga opieki innych osób przy trudniejszych pracach przez około 3 godziny dziennie, np. przy paleniu w piecu, sprzątanii mieszkania, robieniu cięższych zakupów, przygotowywaniu ciepłych posiłków. Pozwany korzysta z pomocy opiekunek z pomocy społecznej. Pozwany nie może liczyć na pomoc najbliższych osób, bo matka i siostra mieszkają w miejscowości oddalonej o 200 km, a była żona pozwanego wraz z córkami wyprowadziła się z ich wspólnego domu. Po wypadku w 2012 r., ze względu na inwalidztwo, pozwany zmuszony był zlikwidować prowadzoną wcześniej działalność gospodarczą i utracił dotychczasowe źródła dochodów i utrzymania. Czynił starania o uzyskanie pracy, którą mógłby świadczyć w warunkach pracy chronionej, zgodnie z zaleceniami Komisji do spraw inwalidztwa, jednak pracy takiej nie mógł uzyskać.

Pozwany zapłacił poszkodowanej 5 000 zł nawiazki, którą zasądził sąd karny. Wówczas jeszcze pracował i uzyskiwał dochody z prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Aż do wypadku w 2012 r., kilka razy w roku, zwłaszcza przed świętami, pozwany przekazywał paczki z żywnością dla rodziny Marii Borowskiej, bowiem wiedział, że było im ciężko. Aktualnie pozwany sam ma także kłopoty finansowe i nie starcza mu pieniędzy na własne utrzymanie. Do 2012 r. pozwany prowadził prywatną działalność gospodarczą – usługi budowlane. Czasem zlecał wykonanie jakichś drobnych prac mężowi Marii Borowskiej, np. uporządkowanie terenu budowy, jednak nigdy nie zatrudniał go jako pracownika w swojej firmie. Jedynie sporadycznie zlecał mu wykonanie drobnych prac. Po śmierci Wiktora Borowskiego pozwany zaproponował, że zatrudni jego synów w swojej firmie, ale oni nie wyrazili na to zgody, mimo że nie byli nigdzie zatrudnieni na stałe.

***Dowód:** zeznania pozwanego w charakterze strony, historia choroby pozwanego, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, oświadczenie o stanie majątkowym pozwanego.*

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadnie strona powodowa wywodzi, że jako ubezpieczycielowi służy jej prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym, z którym łączyła go umowa ubezpieczenia komunikacyjnego OC, zwrotu zadośćuczynienia, wypłaconego z tytułu

ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli kierujący pojazdem mechanicznym nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym. Okoliczności przedmiotowego wypadku komunikacyjnego nie budzą wątpliwości w świetle treści prawomocnego wyroku karnego skazującego Jana Nowaka za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. i uzasadniają wystąpienie przez stronę powodową z roszczeniem regresowym przeciwko pozwanemu jako sprawcy wypadku, w następstwie którego powstała szkoda.

Bezsporne w tej sprawie między stronami jest, że strona powodowa z tytułu łączącego ją z pozwanym ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych wypłaciła poszkodowanej Marii Borowskiej łącznie kwotę 52 000 zł za pozwanego jako sprawcę szkody, tytułem zadośćuczynienia za śmierć jej męża w przedmiotowym wypadku. Pozwany, mimo dwukrotnych wezwań strony powodowej, nie zwrócił ubezpieczycielowi żądanej kwoty.

Wnosząc o oddalenie powództwa pozwany uzasadniał swe stanowisko następującymi okolicznościami:

- powołał się na fakt, że po zapłaceniu przez niego poszkodowanej nawiazki w kwocie 5 000 zł zasądzonej przez Sąd w sprawie II K 508/05, Maria Borowska zrzekła się jakichkolwiek dalszych roszczeń wobec pozwanego;
- podniósł zarzut niewłaściwego prowadzenia przez powodową Spółkę sprawy I C 487/19 przed Sądem Okręgowym w Łodzi i dlatego, w jego ocenie, doszło do wydania wyroku zasądzającego dalszą kwotę 40 000 zł tytułem zadośćuczynienia na rzecz Marii Borowskiej oraz braku powiadomienia pozwanego o toczącym się postępowaniu w ww. sprawie, skutkującym niemożliwością wzięcia udziału przez Jana Nowaka w tamtym postępowaniu;
- wskazał na swoją trudną sytuację życiową oraz materialną i w związku z tym podniósł zarzut naruszenia zasad współżycia społecznego w dochodzeniu od niego przez powodową Spółkę zwrotu wypłaconego zadośćuczynienia Marii Borowskiej;
- powołał się także na art. 440 k.c., podnosząc, że Sąd powinien zastosować ten przepis.

Po rozważeniu powyższych zarzutów pozwany Sąd Rejonowy uznał, że zasługują one na uwzględnienie i mimo że stronie powodowej co do zasady służy roszczenie w stosunku do pozwanego, o czym była mowa wyżej, to w ocenie Sądu zarzuty podniesione przez pozwanego przemawiają za oddaleniem powództwa.

Sąd odmówił dania wiary pozwanemu, który w swych zeznaniach stwierdził, że poszkodowana Maria Borowska po otrzymaniu od pozwanego nawiazki w kwocie 5 000 zł zasądzonej prawomocnym wyrokiem karnym, na piśmie zrzekła się jakichkolwiek dalszych roszczeń wobec pozwanego w przyszłości z tytułu odpowiedzialności za wypadek, w którym

śmierć poniósł jej mąż. W ocenie Sądu, gdyby takie zrzeczenie istotnie nastąpiło na piśmie, pozwany z pewnością zachowałby ten dokument jako istotny dla jego ewentualnej odpowiedzialności na przyszłość za skutki przedmiotowego wypadku.

Mimo to, w ocenie Sądu pozostałe zarzuty podniesione przez pozwanego, zasługują na uwzględnienie.

Strona powodowa przyznała, że istotnie w sprawie I C 487/19 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Łodzi, w którym to postępowaniu doszło do wydania wyroku zasądzającego dalszą kwotę 40 000 zł tytułem zadośćuczynienia na rzecz Marii Borowskiej, nie wносиła o powiadomienie Jana Nowaka o toczącym się postępowaniu w ww. sprawie, który nie wiedząc w ogóle o tym postępowaniu nie miał możliwości wzięcia w nim udziału. W ocenie Sądu Rejonowego jest rzeczywiście wysoce prawdopodobne, że gdyby pozwany nie był pozbawiony możliwości wzięcia udziału w tamtym postępowaniu, wówczas na skutek jego czynności, które mógłby podjąć w celu obrony swoich interesów, wynik tamtego postępowania byłby dla niego korzystny. Dlatego też Sąd Rejonowy uznał za zasadny ten zarzut pozwanego.

Również zasadnie pozwany podniósł zarzut naruszenia art. 5 k.c. Obowiązek strony powodowej zadośćuczynieniu roszczeniom poszkodowanej, której mąż poniósł śmierć na skutek obrażeń odniesionych w wypadku komunikacyjnym wynikał z faktu udzielenia przez powodową Spółkę ochrony ubezpieczeniowej posiadaczowi pojazdu, który ponosi winę za spowodowanie tego wypadku. System obowiązkowej ochrony ubezpieczeniowej ma w założeniu umożliwić podmiotom poszkodowanym uzyskanie naprawienia szkody. Konstruując ten system ustawodawca wyszedł ze słusznego założenia, że z uwagi na potencjalną wysokość szkód komunikacyjnych, zapewnienie efektywnego sposobu ich kompensacji wymaga obowiązkowego ubezpieczenia. Uznał jednocześnie, że z uwagi na wysoki stopień ryzyka związanego z ruchem pojazdów mechanicznych, konieczne jest finansowanie szkód z niego wynikłych z puli składek obowiązkowo odprowadzanych przez posiadaczy pojazdów na konto podmiotów prowadzących działalność ubezpieczeniową, tak jak strona powodowa. Towarzystwo ubezpieczeniowe w ramach ubezpieczenia obowiązkowego posiadaczy pojazdów mechanicznych ma obowiązek naprawienia szkody i zadośćuczynienie krzywdzie – podmiotom, których dobra osobiste zostały naruszone na skutek ruchu pojazdów mechanicznych. Jednocześnie ustawodawca przyjął, że w niektórych sytuacjach (poza sytuacjami, gdy kierujący prowadził pojazd w celu ratowania życia ludzkiego lub mienia albo gdy miał miejsce pościg za osobą podjęty bezpośrednio po popełnieniu przez nią przestępstwa) towarzystwo ubezpieczeń ma roszczenie zwrotne wobec

kierującego pojazdem, który nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym.

Wypłacając zadośćuczynienie żonie zmarłego Wiktora Borowskiego za krzywdę związaną ze śmiercią męża na skutek obrażeń odniesionych w wypadku spowodowanym przez pozwanego, który kierował samochodem bez wymaganych uprawnień, strona powodowa uzyskała prawo żądania zwrotu wypłaconych świadczeń. Badając jednak możliwość przymusowej realizacji tego prawa, sąd zobligowany jest do oceny, czy w kontekście konkretnych okoliczności zasługuje ona na uwzględnienie. Przy tej ocenie należy wziąć pod uwagę zgodność użycia tego prawa przez stronę powodową z zasadami współżycia społecznego. Pozwany wykazał, że na skutek wypadku, któremu uległ w 2012 r., nastąpiło znaczne pogorszenie jego sytuacji życiowej, zarówno zdrowotnej, jak i materialnej. Sytuacja rodzinna, życiowa i majątkowa pozwanego jest na tyle zła, że uniemożliwia uwzględnienie roszczenia strony powodowej. Pozwany jest osobą samotną. Wobec pozwanego został orzeczony na stałe znaczny stopień niepełnosprawności. W znacznym stopniu musi on korzystać z pomocy opiekunek przy wykonywaniu cięższych prac w ramach codziennej egzystencji. Pozwany nie ma jakichkolwiek możliwości zarobkowania. Natomiast otrzymywana przez niego renta nie wystarcza na zaspokojenie nawet podstawowych potrzeb bytowych. Dlatego w ocenie Sądu Rejonowego w przedmiotowej sprawie zasady współżycia społecznego przemawiają za oddaleniem powództwa.

Ponadto Sąd Rejonowy pragnie podkreślić, że również zasadne jest stanowisko pozwanego, aby Sąd zastosował w przedmiotowej sprawie art. 440 k.c. Jeżeli zachodziłyby przesłanki przewidziane w art. 440 k.c. do ograniczenia obowiązku naprawienia szkody w stosunkach pomiędzy poszkodowanym a osobą odpowiedzialną za szkodę, a w tej sprawie są to stosunki pomiędzy osobami fizycznymi, to wówczas roszczenie regresowe także ograniczone jest do wysokości tak obniżonego roszczenia odszkodowawczego. Zatem przepis art. 440 k.c. znajduje także zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Badając możliwość zastosowania tego przepisu należy ustalić, jakie zasady współżycia społecznego przemawiają za zastosowaniem powołanej regulacji. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie ochronę pozwanego należy wywieść z zasady solidarności społecznej. Według przepisów obciążenie ryzykiem związanym z ruchem pojazdów mechanicznych po drogach lądowych spoczywa na podmiocie prowadzącym działalność ubezpieczeniową, ale w istocie ryzyko to ponosi pośrednio ogół ubezpieczonych, którzy opłacają składki. W tej sprawie strona powodowa żąda spełnienia świadczenia mającego charakter regresowy od pozwanego, którego stan zdrowia i sytuacja majątkowa uniemożliwia uczynienie zadość temu żądaniu z przyczyn

przedstawionych wyżej. W ocenie Sądu Rejonowego, w tej wyjątkowej sytuacji zasada solidarności społecznej wymaga, by obowiązek zwrotu świadczenia spełnionego przez zakład ubezpieczeń został ograniczony, a nawet całkowicie zniesiony. Obciążenie nim pozwanego byłoby bowiem nieakceptowalne społecznie. Poza tym Sąd miał na uwadze zachowanie pozwanego wobec poszkodowanej już po wyrządzeniu szkody. Wprawdzie poza nawiązką orzeczoną wyrokiem karnym pozwany nie wypłacił poszkodowanej Marii Borowskiej żadnych sum pieniężnych, to jednak miał na uwadze jej trudną sytuację, przesyłając paczki przed świętami i oferując jej synom zatrudnienie w swojej firmie.

Wobec powyższego, Sąd Rejonowy podzielił powyżej omówione zarzuty pozwanego i uznał, że przemawiają one za oddaleniem powództwa w całości.

sędzia Janusz Znany

(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że odpis wyroku z uzasadnieniem doręczono adwokatowi Stefanowi Krukowi jako pełnomocnikowi strony powodowej w dniu 6 maja 2022 r.